

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 27. septembrī*

Patērētāju tiesību aizsardzība – Īstenošanas regula (ES) 2016/1056 – Īstenošanas regula, ar kuru tiek pagarināts darbīgās vielas glifosāta apstiprinājuma periods – Regula (EK) Nr. 1367/2006 – Pieprasījums veikt iekšēju pārskatīšanu – Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkts un 10. panta 1. punkts – Individuāls pasākums – Orhūsas konvencija

Lieta T-12/17

Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung, Rozenfelda (Vācija), ko pārstāv *A. Willand*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Gattinara* un *C. Hermes*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu *Ares* (2016) 6306335 (2016. gada 8. novembris), ar kuru ir noraidīts pieprasījums veikt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2016/1056 (2016. gada 29. jūnijs), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz apstiprinājuma perioda pagarināšanu darbīgajai vielai glifosātam (OV 2016, L 173, 52. lpp.), iekšēju pārskatīšanu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.), 10. pantu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši A. Dītrihs [*A. Dittrich*] un P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*] (referents),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja *Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung* ir Vācijā reģistrēta bezpeļņas organizācija, kura iestājas par bišu saglabāšanu un to [izplatības] veicināšanu.

Par darbīgās vielas glifosāta apstiprināšanu un apstiprinājuma perioda pagarināšanu

- 2 Ar Komisijas Direktīvu 2001/99/EK (2001. gada 20. novembris), ar ko groza I pielikumu Padomes Direktīvai 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, lai iekļautu glifosātu un tifensulfuronu kā aktīvās vielas (OV 2001, L 304, 14. lpp.), darbīgā viela glifosāts tika iekļauta Padomes Direktīvas 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991, L 230, 1. lpp.) I pielikumā un tādējādi atbilstoši šai direktīvai tika apstiprināta no 2002. gada 1. jūlija.
- 3 Direktīva 91/414 – no 2011. gada 14. jūnija un neskarot dažus pārejas pasākumus – ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).
- 4 Regulas Nr. 1107/2009 78. panta 3. punktā bija paredzēts, ka ir jāpieņem regula, kurā tiktu iekļauts to darbīgo vielu saraksts, kuras minētas Direktīvas 91/414 I pielikumā, un ka šīs vielas būtu uzskatāmas par apstiprinātām saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009.
- 5 Ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (2011. gada 25. maijs), ar ko īsteno [...] Regulu [...] Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV 2011, L 153, 1. lpp.), tika pieņemts Regulas Nr. 1107/2009 78. panta 3. punktā paredzētais saraksts.
- 6 Glifosāts bija šajā sarakstā, un tā apstiprinājuma termiņa beigu datums bija 2015. gada 31. decembris.
- 7 Pieteikums atjaunot šo apstiprinājumu tika iesniegts paredzētajā termiņā.
- 8 Regulas Nr. 1107/2009 17. panta “Apstiprinājuma laikposma pagarināšana uz procedūras laiku” pirmajā daļā ir noteikts:

“Ja tādu iemeslu dēļ, kurus iesniedzējs nespēj ietekmēt, gaidāms, ka apstiprinājuma termiņš beigsies, pirms pieņem lēmumu par tā atjaunošanu, saskaņā ar 79. panta 3. punktā paredzēto regulatīvo procedūru pieņem lēmumu, ar ko attiecībā uz minēto iesniedzēju atliek apstiprināšanas laikposma beigu termiņu tā, lai būtu pietiekami daudz laika novērtēt iesniegumu.”
- 9 Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/1885 (2015. gada 20. oktobris), ar ko Īstenošanas regulu [...] Nr. 540/2011 groza attiecībā uz apstiprinājuma perioda pagarināšanu darbīgajām vielām [...] glifosātam (OV 2015, L 276, 48. lpp.), kas ir pieņemta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmo daļu, Eiropas Komisija pagarināja glifosāta apstiprinājuma periodu līdz 2016. gada 30. jūnijam, ar pamatojumu, ka no pieteikuma iesniedzēja neatkarīgu iemeslu dēļ vielas novērtēšana ir aizkavējusies.
- 10 Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajā komitejā 2016. gada 18. un 19. maijā notikušajās diskusijās zināms skaits dalībvalstu uzskatīja, ka ir jālūdz Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) Riska novērtēšanas komitejas atzinums par glifosāta saskaņoto klasifikāciju attiecībā uz tā kancerogenitāti, pirms tiek pieņemts lēmums par tā apstiprinājuma atjaunošanu, jo šādam atzinumam varētu būt nozīme, ņemot vērā Regulā Nr. 1107/2009 izklāstītos kritērijus. Komisija sekoja šim ierosinājumam.

- 11 Ņemot vērā laiku, kāds *ECHA* bija nepieciešams, lai izpētītu lietas par saskaņoto klasifikāciju materiālus, Komisija uzskatīja, ka spēkā esošais apstiprinājums attiecībā uz glifosātu beigsies, pirms varēs tikt pieņemts lēmums par tā atjaunošanu. Tādējādi tā uzskatīja par nepieciešamu pagarināt glifosāta apstiprinājumu.
- 12 Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1056 (2016. gada 29. jūnijs), ar ko groza Īstenošanas regulu [..] Nr. 540/2011 attiecībā uz apstiprinājuma perioda pagarināšanu darbīgajai vielai glifosātam (OV 2016, L 173, 52. lpp.), Komisija otrreiz pagarināja glifosāta apstiprinājuma periodu, pamatojoties uz 17. panta pirmo daļu Regulā Nr. 1107/2009, norādot tā jauno beigu termiņu, proti, “[seši] mēneši no dienas, kad Komisija saņem Eiropas Ķimikāliju aģentūras Riska novērtēšanas komitejas atzinumu, vai 2017. gada 31. decembris atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks”.

Par pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu

- 13 2016. gada 11. augustā prasītāja iesniedza Komisijai pieprasījumu veikt Īstenošanas regulas 2016/1056 iekšēju pārskatīšanu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.), 10. panta 1. punktu.
- 14 Ar 2016. gada 8. novembra Lēmumu *Ares(2016) 6306335* (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Komisija noraidīja šo pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu kā nepieņemamu tāpēc, ka akts, uz kuru attiecas šis pieprasījums, nebija administratīvs akts Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē, proti, pasākums, kam ir individuāls raksturs. Šajā sakarā Komisija tostarp paskaidroja, ka Īstenošanas regulas 2016/1056 normas ir piemērojamas visiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri ražo vai laiž tirgū augu aizsardzības līdzekļos, kuri satur glifosātu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 11. janvārī, prasītāja cēla šo prasību.
- 16 Iebildumu raksts Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2017. gada 27. martā.
- 17 Replika un atbilde uz repliku Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegtas attiecīgi 2017. gada 10. maijā un 26. jūnijā.
- 18 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - uzdot Komisijai pieņemt jaunu lēmumu pēc būtības par prasītājas pieprasījumu veikt Īstenošanas regulas 2016/1056 iekšēju pārskatīšanu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu attiecībā uz prasījumu atcelt tiesību aktu un kā acīmredzami nepieņemamu attiecībā uz lūgumu izdot rīkojumu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 20 2017. gada 29. augustā prasītāja iesniedza lūgumu par prioritāru izskatīšanu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 67. panta 2. punktam. Ar 2017. gada 6. septembra lēmumu Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētājs noraidīja pieteikumu par prioritāru izskatīšanu.
- 21 Ar 2017. gada 19. decembra Vispārējās tiesas kancelejas vēstuli Vispārējā tiesa lietas dalībniekus aicināja izteikties par sekām, kādas glifosāta apstiprinājuma atjaunošanai uz 5 gadu periodu ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/2324 (2017. gada 12. decembris), ar ko atjauno darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009 un groza Īstenošanas regulas Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2017, L 333, 10. lpp.), ir attiecībā uz šo prasību un, it īpaši, uz prasītājas tiesībām celt prasību.
- 22 Prasītāja un Komisija savas atbildes uz šo jautājumu Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2018. gada 17. janvārī.

Juridiskais pamatojums

- 23 Atbilstoši Reglamenta 106. panta 3. punktam, ja trīs nedēļu laikā pēc dokumenta par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, Vispārējā tiesa var nolemt prasību izskatīt bez tiesvedības mutvārdu daļas. Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka ir guvusi pietiekamu skaidrību no lietas materiāliem, un, tā kā šāds pieteikums nav iesniegts, ir nolēmusi izskatīt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas.

Par interesi celt prasību

- 24 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja prasītājam ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts (spriedums, 2010. gada 10. decembris, *Ryanair*/Komisija, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, EU:T:2010:511, 41. punkts; rīkojumi, 2011. gada 9. novembris, *ClientEarth* u.c./Komisija, T-120/10, nav publicēts, EU:T:2011:646, 46. punkts, un 2015. gada 30. aprīlis, *EEB*/Komisija, T-250/14, nav publicēts, EU:T:2015:274, 14. punkts).
- 25 Prasītājas interesei celt prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī – pretējā gadījumā tā ir nepieņemama – un jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā tiesvedība ir jāzbeidz pirms sprieduma taisīšanas, kas nozīmē, ka prasības iznākumam ir jāvar sniegt labumu lietas dalībniekam, kas to ir cēlis (spriedums, 2010. gada 10. decembris, *Ryanair*/Komisija, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, EU:T:2010:511, 42. un 43. punkts; rīkojumi, 2011. gada 9. novembris, *ClientEarth* u.c./Komisija, T-120/10, nav publicēts, EU:T:2011:646, 47. un 49. punkts, un 2015. gada 30. aprīlis, *EEB*/Komisija, T-250/14, nav publicēts, EU:T:2015:274, 15. un 17. punkts).
- 26 Komisija savā atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu par to atbild, ka Īstenošanas regulas 2017/2324 stāšanās spēkā ir atņēmusi prasītājam interesi celt prasību attiecībā uz tās prasījumu par apstrīdētā lēmuma atcelšanu un tās prasījums par rīkojuma izdošanu ir acīmredzami nepieņemams. Komisijas ieskatā šāda atcelšana vairs nespētu prasītājam sniegt labumu. Taisnība, ja Vispārējā tiesa atceltu apstrīdēto lēmumu, Komisijai būtu no jauna jālemj par prasītājas iesniegto pieprasījumu veikt Īstenošanas regulas 2016/1056 iekšēju pārskatīšanu, ievērojot Vispārējās tiesas juridisko vērtējumu. Taču Īstenošanas regulas 2016/1056 satura iekšēja pārskatīšana vairs nevarētu prasītājam sniegt nekādu labumu, jo īstenošanas regulas vienīgais mērķis bija pietiekami pagarināt glifosāta apstiprinājuma periodu, lai varētu izskatīt pieteikumu par apstiprinājuma atjaunošanu. Tā kā starplaikā ar Īstenošanas regulu 2017/2324 glifosāta apstiprinājums ir atjaunots uz laikposmu no 2017. gada 16. decembra līdz 2022. gada 15. decembrim, Īstenošanas regulas 2016/1056 iekšējai pārskatīšanai ir zudis priekšmets.

- 27 Savos apsvērumos atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu prasītāja apgalvo, ka tās interese celt prasību nav zudusi. Šajā ziņā tā uzskata, ka Īstenošanas regulas 2016/1056 pārskatīšana joprojām ir iespējama. Vēl tā apgalvo, ka tas, ka strīdīgais akts turpina pastāvēt un radīt juridiskas sekas, atbilstoši Regulas Nr. 1367/2006 10. pantam neesot priekšnosacījums pārskatīšanai. Visbeidzot prasītāja atsaucas uz risku, ka šajā prasībā apgalvotais prettiesiskums atkārtosies nākotnē.
- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt Eiropas Savienības iestādes tiesību aktu, lai nepieļautu, ka nākotnē atkārtojas tā iespējamais prettiesiskums. Šāda interese celt prasību izriet no LESD 266. panta pirmās daļas – saskaņā ar to iestādei, kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu. Tomēr šī interese celt prasību var pastāvēt tikai tad, ja apgalvotais prettiesiskums var atkārtoties nākotnē neatkarīgi no tās lietas apstākļiem, kura bijusi pamatā prasītāja celtajai prasībai (spriedumi, 2007. gada 7. jūnijs, *Wunenburger/Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50.–52. punkts, un 2018. gada 22. marts, *De Capitani/Parlaments*, T-540/15, EU:T:2018:167, 32. punkts).
- 29 Tā tas ir šajā gadījumā, jo prettiesiskums, uz ko atsaucas prasītāja, balstās uz Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta, to skatot kopā ar šīs regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu, interpretāciju, kuru Komisija, ticamākais, atkārtos, kad tiks iesniegts jauns pieprasījums veikt iekšēju administratīva akta pārskatīšanu saskaņā ar vides tiesībām.
- 30 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka prasītāja ir minējusi, ka atbilstoši tās statūtos noteiktajam uzdevumam un mērķiem tā nākotnē iesniegs pieprasījumus veikt iekšēju pārskatīšanu, ja Komisija pieņems apšaubāmus lēmumus par glifosāta vai citu darbīgo vielu apstiprināšanu. Tādējādi prasītāja savā atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu par glifosāta apstiprinājuma atjaunošanas ar Īstenošanas regulu 2017/2324 sekām paziņoja, ka tā, vēlākais, 2018. gada 26. janvārī lūgs šīs regulas iekšēju pārskatīšanu.
- 31 Otrkārt, no Komisijas apsvērumiem izriet, ka tā uzskata, ka regula, ar kuru tiek pagarināts darbīgās vielas apstiprinājuma laikposms atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmajai daļai, tāpat kā regula par šīs vielas sākotnējo apstiprinājumu atbilstoši šīs regulas 13.panta 2. punktam un regula par apstiprinājuma atjaunošanu atbilstoši šīs pašas regulas 20. pantam, rada juridiskas sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktu personu kategoriju un tātad ir vispārpiemērojams pasākums, nevis administratīvs akts Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta izpratnē, to skatot kopā ar šīs pašas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu. No tā izriet, ka ir visai ticami, ka Komisija šo interpretāciju atkārtos, saņemot pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu tādai regulai, ar kuru tiek piešķirts pirmais darbīgās vielas apstiprinājums vai atjaunots darbīgās vielas apstiprinājums, kāda ir Īstenošanas regula 2017/2324.
- 32 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāatzīst, ka prasītājas interese celt prasību atcelt apstrīdēto lēmumu ir saglabājusies un nav jāpārbauda citi argumenti, ko prasītāja šajā ziņā ir izvirzījusi.

Par pieņemamību

- 33 Ar savu prasījumu otro daļu prasītāja Vispārējai tiesai lūdz uzdot Komisijai lemt pēc būtības par tās pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu. Tādējādi ar šo prasījumu daļu prasītāja būtībā lūdz Vispārējo tiesu pieņemt rīkojumu attiecībā uz Komisiju. Taču saskaņā ar pastāvīgo judikatūru saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu Savienības tiesas kompetencē ir vienīgi pārbaudīt apstrīdētā tiesību akta tiesiskumu un Vispārējā tiesa, īstenojot savas pilnvaras, nevar izdot rīkojumu Savienības iestādēm. Faktiski attiecīgajai iestādei atbilstoši LESD 266. pantam ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu par tiesību akta atcelšanu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2014. gada 12. marts, *PAN Europe/Komisija*, T-192/12, nav publicēts, EU:T:2014:152, 15. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 No tā izriet, ka prasītājas prasījumu otrā daļa ir nepieņemama.

- 35 Šo secinājumu neliek apšaubīt argumenti, ko prasītāja izklāstījusi savā replikā, kur, lai gan atzīstot, ka saskaņā ar Savienības tiesu pašreizējo judikatūru tās otrais prasījums nav pieņemams, tā tomēr apgalvo, ka sekas tam būtu tādas, ka tās tiesību uz iekšēju pārskatīšanu un uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā efektīva īstenošana varētu tikt nepieņemami aizkavēta un galu galā padarīta neiespējama. Pēc prasītājas domām, Regulas Nr. 1367/2006 efektīvas piemērošanas interesēs un tās tiesību nodrošināšanai būtu lietderīgi, ja tās iebildumu pret Īstenošanas regulu 2016/1056 izskatīšana pēc būtības kļūtu par šīs tiesvedības Vispārējā tiesā priekšmetu. Taču šis arguments noteikti ir jānoraida. Piešķirot pieprasījuma iesniedzējam tiesības vērsties Eiropas Savienības Tiesā, Regulas Nr. 1367/2006 12. pantā ir domāts vienīgi lēmums, kuru Komisija ir pieņēmusi, atbildot uz pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu. Pretēji prasītājas apgalvotajam, 2016. gada 15. decembra spriedumā *TestBioTech* u.c./Komisija (T-177/13, nav publicēts, EU:T:2016:736), uz ko šajā ziņā atsaucas prasītāja, ir apstiprināts, ka, lai arī pieprasījumam veikt administratīva akta iekšēju pārskatīšanu ir raksturīgi, ka persona, kas pieprasa pārskatīšanu, apstrīd attiecīgā akta tiesiskumu vai pamatotību, tas nenozīmē, ka prasītāja savā prasībā atceļt tiesību aktu, kas vērsta pret atteikumu veikt pārskatīšanu, būtu tiesīga izvirzīt argumentus, ar kuriem tieši tiek apstrīdēts attiecīgā akta tiesiskums vai pamatotība (spriedums, 2016. gada 15. decembris, *TestBioTech* u.c./Komisija, T-177/13, nav publicēts, EU:T:2016:736, 56. punkts).
- 36 Replikā prasītāja ir norādījusi, ka tā apsver iespēju lūgt Vispārējo tiesu noteikt pagaidu pasākumus, kas atbilst tās prasījumu otrajai daļai, pamatojoties uz LESD 279. pantu. Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, ka Vispārējā tiesā nav iesniegts neviens šāds pieteikums.

Par pieteikumu par procesa organizatorisko pasākumu

- 37 Replikā prasītāja Vispārējai tiesai lūdza atbilstoši Reglamenta 89. panta 2. punkta b) apakšpunktam un 3. punkta b) apakšpunktam veikta procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros aicināt Komisiju pieņemt lēmumu pēc būtības par prasītājas pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu,
- 38 Šo lūgumu var vienīgi noraidīt kā nepieņemamu.
- 39 Kā Komisija pamatoti ir norādījusi, prasītāja ar procesa organizatoriskā pasākuma palīdzību nevar apiet tiesību principu, saskaņā ar kuru Savienības tiesas nevar izdot rīkojumu Savienības iestādēm.

Par lietas būtību

- 40 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu par Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta, to skatot kopā ar šīs pašas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu, un Orhūsas Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta Orhūsā 1998. gada 25. jūnijā (turpmāk tekstā – “Orhūsas konvencija”), pārkāpumu.
- 41 Prasības pieteikuma vienīgais pamats būtībā ietver divas daļas, no kurām pirmā ir par Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta, to skatot kopā ar šīs pašas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu, pārkāpumu, bet otrā – par Orhūsas konvencijas pārkāpumu.

Par pirmo daļu – Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu, pārkāpumu

- 42 Prasītāja apgalvo, ka Īstenošanas regula 2016/1056 esot individuāls pasākums Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē, par kuru tādējādi var tikt iesniegts pieprasījums veikt iekšēju pārskatīšanu saskaņā ar šīs regulas 10. panta 1. punktu.

- 43 Šajā ziņā prasītāja atgādina, ka ir jānošķir individuāli pasākumi un vispārpiemērojami pasākumi un šie pēdējie minētie ir pasākumi, kas tiek piemēroti objektīvi noteiktās situācijās un kam ir tiesiskas sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktām personu kategorijām.
- 44 Prasītāja apgalvo, ka darbīgās vielas apstiprinājuma termiņa pagarināšana atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 17. pantam ir daļa no apstiprināšanas procedūras, kurā tiek pieņemts lēmums par pieteikumu par attiecīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanu. Šī apstiprinājuma termiņa pagarināšana radot juridiskas sekas pieteikuma iesniedzējam, kuram tādejādi ir atļauts turpināt tirgot attiecīgo vielu. Prasītājas ieskatā tas, ka Īstenošanas regula 2016/1056 tika pieņemta apstiprināšanas procedūrā, kas attiecās uz individuālu pieteikumu, ņemot vērā judikatūru, liek nosliekties par labu secinājumam, ka šai īstenošanas regulai ir individuāla pasākuma raksturs.
- 45 Prasītāja uzskata, ka šīs īpašības attiecīgos gadījumos atšķir darbīgās vielas apstiprināšanu saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009 no regulas, ar kuru tiek noteikts maksimāli pieļaujamo atliekvielu līmenis noteiktiem produktiem, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Direktīvu 91/414 (OV 2005, L 70, 1. lpp.). Šāda maksimālā satura noteikšana ir adresēta ikvienai personai, kura šādus produktus laiž tirgū vai tos pārveido. Savukārt darbīgās vielas apstiprinājuma termiņa pagarināšana atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 17. pantam esot adresēta vienīgi pieteikuma iesniedzējam un pašreizējam apstiprinājuma turētājam.
- 46 Prasītāja atzīst, ka darbīgās vielas apstiprināšanai ir labvēlīgas sekas arī attiecībā uz attiecīgo augu aizsardzības līdzekļu potenciālajiem ražotājiem un citiem saimnieciskās darbības subjektiem. Tomēr, tās ieskatā, runa te ir par tipisku situāciju attiecībā uz kāda līdzekļa tirdzniecības atļauju, kas tiek piešķirta vienam uzņēmumam, bet no kura labumu netieši gūst citi līdzekļa izmantotāji, kuri var to izmantot tiem mērķiem, kādiem tā izmantošana ir atļauta. Tas, ka no līdzekļa apstiprinājuma – kas ir adresēts konkrētam apstiprinājuma turētājam – galu galā labumu gūst liels skaits saimnieciskās darbības subjektu, tomēr neko nemainot attiecībā uz faktu, ka pats apstiprinājums ir individuāls pasākums.
- 47 Prasītāja apgalvo arī, ka apstiprinājumam ir arī cita labvēlīga ietekme, it īpaši attiecībā uz šo darbīgo vielu saturošu augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu, kura neizriet no darbīgās vielas apstiprinājuma, bet no tiesību normām, kas reglamentē šo jomu, it īpaši no Regulas Nr. 1107/2009.
- 48 Prasītājas ieskatā darbīgās vielas apstiprinājums atbilstoši Regulai Nr. 1107/2009 esot pielīdzināms ģenētiski modificētu organismu tirdzniecības atļaujai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV 2003, L 268, 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 298/2008 (2008. gada 11. marts) (OV 2008, L 97, 64. lpp.), kas ir individuāls pasākums Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē.
- 49 Replikā prasītāja apgalvo, ka Īstenošanas regula 2016/1056 ir tikai starplēmums, kas pieņemts atjaunošanas procedūras laikā, kuras mērķis ir aizsargāt atjaunošanas pieteikuma iesniedzēja individuālās tiesības. Saskaņā ar pašu Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmās daļas tekstu runa esot par lēmumu, kas pieņemts par individuālu gadījumu, kas ir paredzēts, lai radītu sekas attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, un kas attiecas uz atjaunošanas pieteikuma izskatīšanu.
- 50 Prasītāja turklāt apgalvo, ka darbīgās vielas apstiprinājums nav abstrakts un vispārējs tiesiskais regulējums, jo tajā nav noteiktas prasības, kādām attiecīgajai vielai ir jāatbilst, bet ar to šī viela tiek atļauta. Gluži pretēji, runa esot par tipisku īstenošanas aktu, proti, gadījumu, kad Regulas Nr. 1107/2009 4. un nākamajos pantos noteiktās prasības tiek piemērotas konkrētam gadījumam.

- 51 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka darbīgās vielas apstiprināšana ir augu aizsardzības līdzekļa atļaujas piešķiršanas iepriekšējs posms un sastāvdaļa. Turklāt neesot nekāda iemesla uzskatīt, ka, lai gan augu aizsardzības līdzekļa atļauja ir administratīvs akts, šajā atļaujā ietvertās darbīgās vielas apstiprinājums savukārt būtu vispārpiemērojams pasākums. Vienīgi kompetenču sadales starp Savienību un dalībvalstīm, kam pamatā ir apsvērumi pēc būtības, dēļ Savienības likumdevējs Regulā Nr. 1107/2009 atļaujas piešķiršanas procedūru ir iedalījis vairākos posmos.
- 52 Komisija šos argumentus apstrīd.
- 53 Visupirms ir jāatgādina, ka no Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta, to skatot kopā ar šīs regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu, izriet, ka jebkura nevalstiska organizācija, kas atbilst šīs regulas 11. pantā noteiktajiem kritērijiem, ir tiesīga Savienības iestādei vai struktūrai, kas saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā ir pieņēmusi administratīvu aktu, iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu. Komisija neapstrīd, ka prasītāja ir nevalstiska organizācija, kas atbilst Regulas Nr. 1367/2006 11. pantā noteiktajiem kritērijiem. Tā neapstrīd arī to, ka Īstenošanas regula 2016/1056, uz kuru attiecas prasītājas pieprasījums veikt iekšēju pārskatīšanu, ir akts, kas pieņemts saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā.
- 54 Taču abas lietas dalībnieces nav vienisprātis jautājumā par to, vai Īstenošanas regula 2016/1056 ir uzskatāma par administratīvu aktu Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē. Saskaņā ar šo tiesību normu administratīvs akts ir akts, kam ir individuāls raksturs. Tādējādi ir jāpārbauda, vai Īstenošanas regulai 2016/1056 ir individuāls raksturs vai arī tā ir vispārpiemērojams pasākums.
- 55 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, lai noteiktu akta piemērojamību, Savienības tiesa nevar ņemt vērā vienīgi šī akta oficiālo nosaukumu, bet tai vispirms ir jāņem vērā tā mērķis un saturs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1962. gada 14. decembris, *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes* u.c./Padome, 16/62 un 17/62, EU:C:1962:47, 901. un 918. lpp.). Pasākums tiek uzskatīts par vispārpiemērojamu, ja tas ir piemērojams objektīvi noteiktām situācijām un rada tiesiskas sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktām personu kategorijām (spriedumi, 1989. gada 21. novembris, *Usines coopératives de déshydratation du Vexin* u.c./Komisija, C-244/88, EU:C:1989:588, 13. punkts, un 2002. gada 15. janvāris, *Libéros*/Komisija, C-171/00 P, EU:C:2002:17, 28. punkts).
- 56 Šajā lietā ir jāatgādina, ka Īstenošanas regula 2016/1056 tika pieņemta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmo daļu. No šīs tiesību normas izriet, ka tajā paredzētais pasākums tiek veikts procedūras par darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanu ietvaros. Saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 15. panta 1. punktu atjaunošanas pieteikumu iesniedz attiecīgās darbīgās vielas ražotājs. Vēl jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmo daļu pasākums, ar kuru “attiecībā uz minēto iesniedzēju” tiek atlikts apstiprināšanas laikposma beigu termiņš, tiek pieņemts tad, ja “tādu iemeslu dēļ, kurus iesniedzējs nespēj ietekmēt”, ir gaidāms, ka apstiprinājuma termiņš beigsies, pirms tiks pieņemts lēmums par tā atjaunošanu. Tādējādi no Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmās daļas formulējuma izriet, ka šajā tiesību normā paredzētā pasākuma mērķis, kā Komisija to ir atzinusi savā atbildē uz repliku, ir aizsargāt darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēja intereses. Tas, ka šāda pasākuma veikšanai nav nepieciešams, lai atjaunošanas pieteikuma iesniedzējs iesniegtu šādu pieprasījumu, šo secinājumu neietekmē.
- 57 Tomēr jāprecizē, ka Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmajā daļā paredzētā pasākuma mērķis un saturs nav ierobežoti tikai ar to, ka darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējam tiek sniegta aizsardzība pret risku, ka attiecīgā atjaunošanas procedūra aizkavēsies tādu iemeslu dēļ, kurus šis pieteikuma iesniedzējs nespēj ietekmēt.

- 58 Ar īstenošanas regulu, kas pieņemta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmo daļu, attiecīgās darbīgās vielas apstiprinājuma termiņš tiek pagarināts uz noteiktu laikposmu. Tādējādi šim pasākumam ir tādas pašas sekas kā īstenošanas regulai, ar kuru šāda viela tiek pirmo reizi apstiprināta atbilstoši šīs regulas 13. panta 2. punktam, vai kā regulai, ar kuru apstiprinājums tiek atjaunots atbilstoši šīs regulas 20. pantam.
- 59 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulā Nr. 1107/2009 ir nošķirtas, pirmkārt, darbīgās vielas apstiprināšanas un apstiprinājuma atjaunošanas procedūras, uz kurām attiecas tās II nodaļā ietvertās tiesību normas (4.–27. pants), un, otrkārt, procedūra, kādā tiek piešķirta atļauja augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur darbīgo vielu, ko reglamentē tās III nodaļā ietvertās tiesību normas (28.–57. pants). No Regulas Nr. 1107/2009 28. panta 1. punkta izriet, ka principā augu aizsardzības līdzeklis var tikt laists tirgū un izmantots tikai tad, ja attiecīgajā dalībvalstī tam ir piešķirta atļauja saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009. Turklāt no Regulas Nr. 1107/2009 29. panta 1. punkta a) apakšpunkta izriet, ka augu aizsardzības līdzeklis var tikt atļauts tikai tad, ja darbīgā viela, ko tas satur, ir apstiprināta.
- 60 Līdz ar to darbīgās vielas apstiprināšana saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009 rada tiesiskas sekas ne tikai attiecībā uz personu, kas ir lūgusi šo apstiprinājumu, bet arī attiecībā uz jebkuru saimnieciskās darbības subjektu, kura darbībai ir nepieciešams šis apstiprinājums, it īpaši uz šo vielu saturošo augu aizsardzības līdzekļu ražotājiem un jebkuru valsts iestādi, it īpaši dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu šādiem produktiem, un to turklāt prasītāja ir atzinusi savā replikā.
- 61 Tādējādi, pirmkārt, kas attiecas uz augu aizsardzības līdzekļu ražotājiem, pēc darbīgās vielas apstiprināšanas tie kompetentajām valsts iestādēm var pieprasīt izsniegt atļauju augu aizsardzības līdzeklim, kura sastāvā ir šī darbīgā viela, un nav nepieciešams, lai tie būtu piedalījušies šīs darbīgās vielas apstiprināšanas procedūrā.
- 62 Otrkārt, kas attiecas uz dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Vispārējā tiesa jau ir konstatējusi, ka darbīgās vielas apstiprinājuma tiesiskās sekas ir tādas, ka tām – ievērojot virkni papildu nosacījumu, kas paredzēti Regulas Nr. 1107/2009 29. pantā, – tiek dota iespēja atļaut laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir šī darbīgā viela, ja ir iesniegts šāds pieprasījums (rikojums, 2016. gada 28. septembris, *PAN Europe* u.c./Komisija, T-600/15, EU:T:2016:601, 25. punkts).
- 63 Tādējādi jāatzīst, ka Īstenošanas regula 2016/1056 ir vispārpiemērojama, jo tā ir piemērojama objektīvi noteiktām situācijām un rada tiesiskas sekas attiecībā uz vispārēji un abstrakti definētām personu kategorijām (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Microban International* un *Microban (Europe)*/Komisija, T-262/10, EU:T:2011:623, 23. punkts).
- 64 Taisnība, īstenošanas regulā, ar kuru, pamatojoties uz Regulu Nr. 1107/2009, tiek apstiprināta darbīgā viela, ir pagarināts tās apstiprinājuma periods vai atjaunots tās apstiprinājums, nav noteiktas prasības, kādām jāatbilst šīs vielas izmantošanai, un tādējādi tā, kā pamatoti norādījusi prasītāja, atšķiras no regulas, kurā, pamatojoties uz Regulu Nr. 396/2005, ir paredzēti noteiktu produktu maksimāli pieļaujamie atliekvielu līmeņi. Tomēr šī atšķirība neietekmē Īstenošanas regulas 2016/1056 vispārpiemērojamo raksturu.
- 65 No tā izriet, ka īstenošanas regula, ar kuru tiek pagarināts darbīgās vielas apstiprinājums saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 17. pantu, kā Īstenošanas regula 2016/1056, par kuru ir runa šajā lietā, ir uzskatāma par vispārpiemērojamu pasākumu un līdz ar to nav administratīvs akts Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta un 10. panta 1. punkta nozīmē.
- 66 Šo secinājumu neatspēko pārējie prasītājas argumenti.

- 67 Pirmkārt, kā atgādināts iepriekš 55. punktā, lai noteiktu akta piemērojamību, nav jāņem vērā vienīgi šī akta oficiālais nosaukums, bet pirmām kārtām ir jāņem vērā tā mērķis un saturs. Līdz ar to tas, ka Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmajā daļā ir atsauce uz “lēmumu”, ar kuru tiek atlikts apstiprināšanas laikposma beigu termiņš, nekādi neļauj apšaubīt, ka šādi apzīmētais akts, ņemot vērā tā mērķi un saturu, ir vispārpiemērojams akts, nevis individuāls akts.
- 68 Turklāt no Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmās daļas formulējuma un tās konteksta izriet, ka jēdziens “lēmums” tur ir izmantots plašā nozīmē, lai apzīmētu aktu, kas rada tiesiskas sekas, ietverot tādus aktus kā Īstenošanas regula 2016/1056.
- 69 Otrkārt, pretēji prasītājas apgalvotajam, pasākums, kas tiek veikts saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmo daļu, lai pagarinātu darbīgās vielas apstiprinājuma laikposmu, nav adresēts vienīgi pieteikuma iesniedzējam un pašreizējam apstiprinājuma turētājam. Īstenošanas regulā 2016/1056 nav norādīts tās adresāts, bet tās 2. pantā ir paredzēts, ka tā uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, – to prasītāja savā replikā ir atzinusi. Prasītājas arguments, ka darbīgās vielas apstiprinājumam nav nepieciešams adresāts, jo attiecībā uz darbīgajām vielām nav nepieciešama nekāda tirdzniecības atļauja, neliek apšaubīt faktu, ka šis apstiprinājums nav adresēts vienam vai vairākiem adresātiem, individuāli ņemtiem, bet gan vispārēji un abstrakti definētām adresātu kategorijām, tādām kā, it īpaši, augu aizsardzības līdzekļu, kuru sastāvā ir šī viela, ražotāji un valsts kompetentās iestādes.
- 70 Treškārt, tā kā Regula Nr. 1107/2009 skaidri atšķiras, pirmkārt, no darbīgās vielas apstiprināšanas, apstiprinājuma pagarināšanas un apstiprinājuma atjaunošanas procedūrām un, otrkārt, no procedūras, kādā tiek piešķirta atļauja augu aizsardzības līdzekļiem, kuru sastāvā ir šī darbīgā viela (skat. iepriekš 59. punktu), darbīgās vielas apstiprināšana – pretēji prasītājas apgalvotajam – nevar tikt uzskatīta par augu aizsardzības līdzekļa atļaujas sastāvdaļu.
- 71 Ceturtkārt, lai arī Regulā Nr. 1107/2009 veiktā iepriekš 70. punktā minēto procedūru nošķiršana būtu tikai kompetenču sadalījuma starp Savienību un dalībvalstīm, kam pamatā ir apsvērumi pēc būtības, rezultāts, tas nemainītu to, ka pasākumi, ar kuriem tiek apstiprinātas darbīgās vielas vai pagarināts vai atjaunots to apstiprinājums un kas veikti, pamatojoties uz Regulu Nr. 1107/2009, ir vispārpiemērojami.
- 72 Piektkārt, pretēji prasītājas apgalvotajam, šajā gadījumā nav runa par tipisku situāciju attiecībā uz kāda līdzekļa tirdzniecības atļauju, kas tiek piešķirta vienam uzņēmumam, bet no kuras labumu netieši gūst citi līdzekļa izmantotāji, kuri var to izmantot tiem mērķiem, kādiem tā izmantošana ir atļauta. Kā jau iepriekš 59. punktā izskaidrots, darbīgās vielas apstiprinājums nenozīmē, ka augu aizsardzības līdzeklis, kura sastāvā ir šī viela, tikai tāpēc vien var tikt laists tirgū.
- 73 Sestkārt, darbīgās vielas apstiprinājuma, pamatojoties uz Regulu Nr. 1107/2009, sekas nav pielīdzināmas ģenētiski modificētu organismu tirdzniecības atļaujas atbilstoši Regulai Nr. 1829/2003 sekām. Šāda atļauja saskaņā ar Regulas Nr. 1829/2003 4. panta 2. punktu un 16. panta 2. punktu ļauj attiecīgo produktu laist tirgū, savukārt darbīgās vielas apstiprinājums, pamatojoties uz Regulu Nr. 1107/2009, neietver augu aizsardzības līdzekļu, kuru sastāvā ir šī viela, atļauju, un šīs atļaujas izsniegšanai ir paredzēta atsevišķa procedūra.
- 74 Septītkārt, prasītājas arguments, ka darbīgās vielas apstiprinājuma sekas attiecībā pret citām personām, kas nav apstiprinājuma pieteikuma iesniedzējs, izrietot no Regulas Nr. 1107/2009 tiesību normām, nevis no darbīgās vielas apstiprinājuma kā tāda, ir balstīts uz šī apstiprinājuma satura kļūdainu interpretāciju. Patiesībā šādas sekas attiecībā pret augu aizsardzības līdzekļu ražotājiem un dalībvalstīm rada darbīgās vielas apstiprinājums vai šāda apstiprinājuma pagarinājums vai atjaunojums. Tas, ka šīs sekas ir paredzētas Regulā Nr. 1107/2009, šo secinājumu neietekmē.

- 75 Astotkārt, tas vien, ka pasākums, kas veikts, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 17. panta pirmo daļu, iekļaujas darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūrā, kuru raksturo atjaunojuma pieteikuma iesniedzēja piedalīšanās, nenozīmē, ka tas būtu uzskatāms par individuālu pasākumu.
- 76 Visbeidzot, pretēji tam, ko šajā sakarā apgalvo prasītāja, tas, ka darbīgās vielas apstiprinājumam atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 6. pantam var tikt paredzēti nosacījumi un ierobežojumi, ņemot vērā juridiskās sekas, kādas šim apstiprinājumam ir attiecībā uz citām personām, kas nav pieteikuma iesniedzējs, nepierāda, ka runa ir par individuālu pasākumu. Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktā, uz kuru prasītāja arī atsaucas šajā kontekstā, vienīgi ir paredzēts, ka šā panta 1., 2. un 3. punktā paredzētās prasības, kurām darbīgajai vielai ir jāatbilst, lai tā tiktu apstiprināta, tiek uzskatītas par izpildītām, ja tas tā ir vismaz viena tāda augu aizsardzības līdzekļa, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, vienam vai vairākiem lietojumiem. Tādējādi šai tiesību normai nav nozīmes attiecībā uz jautājumu, vai pasākums par darbīgās vielas apstiprināšanu ir vispārpiemērojams vai individuāls.
- 77 Ņemot vērā iepriekš minēto, vienīgā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu – Orhūsas konvencijas pārkāpumu

- 78 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka plašu tādu aktu interpretāciju, kuri var tikt pārskatīti atbilstoši Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktam, prasa arī starptautiskās publiskās tiesības. Orhūsas konvencijā, kas Savienībai ir tieši saistoša, neesot paredzēts, ka runa būtu tikai par individuāliem lēmumiem. No Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punkta izrietot, ka, neskarot šā panta 1. un 2. punktā minētās pārskatīšanas procedūras, katra līgumslēdzēja puse nodrošina, ka sabiedrības pārstāvjiem, kas atbilst attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem, ja tādi būtu, ir pieejamas administratīvas vai tiesas procedūras, lai apstrīdētu fizisku personu vai valsts iestāžu darbību vai bezdarbību, ar ko tiek pārkāpti attiecīgās valsts tiesību akti vides jomā. Regulas Nr. 1367/2006 mērķis tieši ir īstenot Orhūsas konvenciju. Tādējādi iekšējās pārskatīšanas procedūrai ir jābūt piemērojamai visiem pasākumiem Orhūsas konvencijas izpratnē. Atšķirīga Savienības tiesu pieeja, ņemot vērā Orhūsas konvencijas normu ievērošanas komitejas secinājumu un rekomendāciju projektu, kuru šī komiteja pieņēma savā 53. sanāsmē laikā no 2016. gada 21. līdz 24. jūnijam (turpmāk tekstā – “Orhūsas konvencijas ievērošanas komitejas rekomendācijas”), nevarot tikt atbalstīta.
- 79 Katrā ziņā prasītājas ieskatā tas, ka Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punktam nav tiešas iedarbības, nemainot faktu, ka Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē saderīgi ar Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punktu. Tādējādi Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkts nevar tikt interpretēts tik šauri attiecībā uz jēdziena “pasākums, kam ir individuāls raksturs” interpretāciju, ka tas nepieļautu apstrīdēt tādas vides jomā ietilpstošus aktus kā pasākumi, ar kuriem tiek pagarināts darbīgās vielas apstiprinājuma laikposms un kas noteikti, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 17. pantu.
- 80 Komisija šos argumentus apstrīd.
- 81 No prasītājas argumentiem būtībā izriet, ka tā vēlas apgalvot, ka pieprasījumam veikt iekšēju pārskatīšanu Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkta izpratnē, ņemot vērā Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punktu, būtu jābūt iespējamam arī tad, ja attiecīgais akts ir nevis individuāls, bet gan vispārpiemērojams pasākums.
- 82 Jāatgādina, ka saskaņā ar Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punktu katra līgumslēdzēja puse nodrošina, ka sabiedrības pārstāvjiem, kas atbilst attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem, ja tādi būtu, ir pieejamas administratīvas vai tiesas procedūras, lai apstrīdētu fizisku personu vai valsts iestāžu darbību vai bezdarbību, ar ko tiek pārkāpti attiecīgās valsts tiesību akti vides jomā.

- 83 Jāatgādina arī, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 4. apsvērumu tā tika pieņemta, lai Orhūsas konvencijas prasības piemērotu Savienības iestādēm un struktūrām. Konkrēti, no šīs pašas regulas 18. un 19. apsvēruma izriet, ka iekšējas pārskatīšanas procedūras izveide ir paredzēta, lai ļautu efektīvi īstenot Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punktu. Turklāt, kā jau ir norādīts, saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktu, to skatot kopā ar šīs pašas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu, nevalstiskās organizācijas šādas pārskatīšanas pieteikumu var iesniegt tikai attiecībā uz individuālu aktu.
- 84 Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punktā gan nav precizēts, ka tajā paredzētā iespēja ierosināt administratīvas procedūras attiektos vienīgi uz gadījumiem, kad runa ir par individuāliem aktiem.
- 85 Tomēr no judikatūras izriet, ka Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punkts nav tieši piemērojams Savienības tiesību sistēmā un ka uz to nevar atsaukties kā uz Savienības aktu tiesiskuma kritēriju. Turklāt saskaņā ar šo judikatūru no Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punkta izriet, ka tās līgumslēdzējām pusēm ir plaša rīcības brīvība, nosakot šajā tiesību normā minēto “administratīvo un tiesas procedūru” īstenošanas kārtību (spriedums, 2015. gada 13. janvāris, Padome un Komisija/*Stichting Natuur en Milieu* un *Pesticide Action Network Europe*, C-404/12 P un C-405/12 P, EU:C:2015:5, 47.–53. punkts).
- 86 Prasītājas arguments, ka šī judikatūra, ņemot vērā Orhūsas konvencijas ievērošanas komitejas rekomendācijas, nav saglabājama, var tikt vienīgi noraidīts. Katrā ziņā, pieņemot, ka šīs rekomendācijas ir saistošas Orhūsas konvencijas līgumslēdzējām pusēm, runa ir – kā pamatoti norādījusi Komisija – par vienkāršu projektu, kuru, kā prasītāja atzina replikā, šī komiteja pieņēma vien 2017. gada 17. martā, t.i., pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Tādējādi nav jāatbild uz jautājumu, vai, kā to apgalvo Komisija, atsaucoties uz Orhūsas konvencijas piemērošanas rokasgrāmatu, Orhūsas konvencijas 10. pantā paredzētajai pušu sanāksmei bija jāpieņem Orhūsas konvencijas ievērošanas komitejas rekomendācijas vai arī, kā apgalvo prasītāja, tas nebija nepieciešams.
- 87 Attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkta g) apakšpunkts būtu jāinterpretē atbilstoši starptautiskajām tiesībām, kā sekām būtu jābūt, ka tādi akti, ar kuriem tiek pagarināti darbīgās vielas apstiprinājuma laikposmi un kas pieņemti, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 17. pantu, būtu jāuzskata par tādiem, uz kuriem attiecas šie noteikumi, ir jāatgādina, ka starptautiskajām tiesībām atbilstoša Savienības atvasināto tiesību normas interpretācija ir iespējama vien tad, ja šī norma pieļauj šādu interpretāciju, un nevar būt pamats šīs tiesību normas interpretācijai *contra legem*. Tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktu pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu var iesniegt tikai attiecībā uz “administratīviem aktiem”, kas šīs pašas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā definēti kā “pasākumi, kam ir individuāls raksturs”, šīs tiesību normas nevar tikt interpretētas tādējādi, ka šajās tiesību normās minētie administratīvie akti ietver vispārpiemērojamus aktus, jo šāda interpretācija būtu *contra legem* (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2015. gada 17. jūlijs, *EEB/Komisija*, T-565/14, nav publicēts, EU:T:2015:559, 31.–33. punkts).
- 88 Ņemot vērā iepriekš minēto, vienīgā pamata otrā daļa un tādējādi prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 89 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) ***Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung* sedz savus, kā arī atļidzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 27. septembrī.

[Paraksti]